

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

til det ministerium, hvor oplysningsarbejdet samles, nemlig undervisningsministeriet; men jeg finder iøvrigt ikke, der er grund til nu så kort tid efter, at vi har gennemdrøftet disse ting, påny at rejse problemet om, hvorvidt disse klubber skal høre under det ene eller det andet ministerium. De skal i hvert fald under ingen omstændigheder have nogen social tendens. Det er meget vigtigt for bedømmelsen af fritidsklubbernes arbejde, at de går ind som led i det almene oplysningsarbejde, at de unge, der samles i klubberne, ikke får et særligt stempel; det er en gruppe af dansk ungdom, man her lægger noget tilrette for, som må tilrettelægges på en særlig måde, hvis man skal opnå kontakt og forbindelse med disse unge, som det er vanskeligt at få kontakt med. Denne undervisning kan ikke tilrettelægges efter de almindelige principper for oplysningsarbejde. De unge, der skal drages bort fra gadehjørnerne, kommer ikke til aftenskolen med dens undervisning i dansk og regning. Det problem, som samfundet og det enkelte menneske, der føler et ansvar overfor sine medmennesker, er stillet overfor, er dette: Hvad har vi at tilbyde de mange unge, som efter det fyldte 14. år går for lud og koldt vand, og som ingen tager sig af? På hvilken måde kan vi bibringe dem interesser, som kan være værdifulde for deres menneskelige udvikling?

Vi ofrer — med tilslutning fra alle sider — meget store beløb og mange kræfter på at gøre undervisningen for børnene, til de er fyldt 14 år, så god og så nyttig som muligt for deres menneskelige og personlige udvikling; men den dag, de er fyldt 14 år og kommer ud af skolen, kommer bort fra hjemmene og ud på arbejdspladserne, borte fra alle dem, der interesserer sig for dem, og hvor de er overladt til sig selv, foreligger der et livsvigtigt problem i ethvert demokrati, nemlig dette, om man er i stand til at bibringe denne store skare af unge nyttige interesser. Derfor må fritidsklubberne have et betydeligt spillerum med hensyn til, hvilke undervisningsfag de vil tage op, og på hvilken måde de vil tilrettelægge undervisningen; det vigtigste er nemlig, at de får forbindelse og kontakt med de store kredse, som det er såre vanskeligt at opnå forbindelse med.

Fritidsklubbernes arbejde må fremfor alt ikke få karakter af social foranstaltning; det skal være et undervisnings- og opdragelsesarbejde, som må tilrettelægges på en særlig måde, fordi det er en særlig kreds af unge, man henvender sig til.

Man har fremdraget nogle enkelte af aftenskolen fag, som man mente lå udenfor, hvad det offentlige burde støtte. Men alle de fag, man har kritiseret, er dog fag, som har været tilskudsberettigede efter aftenskoleloven i lang tid; det er jo ikke nye fag, der er kommet ind.

Derfor synes jeg stadig, at forslagsstillernes kritik i al almindelighed imod aftenskoleloven og dens administration skylder over målet, at den er for svagt sagligt underbygget. Når man rejser kritik af denne lovs administration, synes jeg egentlig, man skylder de mange kræfter, der arbejder for at udnytte aftenskoleloven efter dens formål og mening, at man havde bestemte ting at fremdrage.

Når sagen er rejst, som den er rejst her, vil jeg naturligvis gerne være med til i et udvalg at se på tingene; jeg vil gerne høre, om forslagsstillerne har andre ting, mere konkrete ting, at anføre. Jeg synes, vi alle skylder den undervisning, der foregår i henhold til aftenskoleloven, at skabe den gode atmosfære om den, som en fortjener.

Alvilda Larsen: Det ærede medlem hr. Damsgaard sagde i sin tale, at man skulle være varsom med at undergrave ungdomsskolelovens popularitet. Hvad den side af sagen angår, er jeg helt enig med det ærede medlem: man *skal* være varsom med at undergrave lovens popularitet. Derfor tror jeg også, det er helt forkert at fremsætte et ønske som det, forslagsstillerne her fremsætter; det vil efter min mening netop tjene til undergravning af ungdomsskolelovens popularitet. For det er jo rigtigt, at loven er populær ude i befolkningen — og hvorfor er den det? Det er den bl. a., fordi den giver store dele af befolkningen så store muligheder for en alsidig dygtiggørelse på mange forskellige områder. Ja, men det er en ungdomsskolelov, fremhævede det ærede medlem og føjede til: så skal ikke damer i alle aldre kunne komme på sykkursus og andre kursus. De kursus, som forslagsstillerne særlig har forset sig på, er jo de